

Bhakti är för de atma-sjuka

(Sadananda, brev 4.1.1961)

Till svenska och © Kid Samuelsson 2007

Min käre, käre Vamandas,

Må Krishna ge Er kraft och styrka! [...] Ni får inte låta Er bli alltför nedslagen då människor som denne "Maharshi" fångar de slöa fiskarna vid vattenytan – när den idiotiska dyrkan av det s.k. "indiska" har gått så långt att de stackars människorna är dumma nog att anse och tro att en s.k. "mantra" utan kraft [kan leda till Bhagavan], utan att de har någon som helst aning om *vem, vad* och *hur* Bhagavan är, och *vem* det är som ska föras till Honom, och inte kan förstå att detta inte kan vara mer än en kuriositet, liksom utlänningar i Indien skaffar sig souvenirer i form av tigerklor och relikier från Taj Mahal.

Vi vill ha *seriösa människor* som ärligt *kan* söka, förstå och tro. Allehanda neurotiska typer måste väl först infinna sig till era föredrag – ju snabbare de faller ifrån desto bättre. Bhakti är för dem som är *atma-sjuka*, för dem som saknar kunskap om atman och Paramatman, eftersom de inte förmår tjäna Bhagavan, och för dem som förstår att alla former av vilja att exploatera just är villfarelse – men inte för *mentalt sjuka* och människor som först borde konsultera en psykiater och bli riktiga normala människor, för att sedan kunna längta efter bhakti. [...]

Det är så oerhört viktigt, att människorna *genom* Er kommer till Krishna och inte, för *Er* skull, håller sig till *Er* och blir stående hos *Er*. Er starka, ädla personlighet är en fara. [...]

Hella tycks gräma sig över, att Prabhupads [Bhaktisiddhanta Sarasvati] "lärjunge" misslyckats. Prabhupad *visste* detta och varnade, och han förutsåg att inget av denna stora grupp som sådan skulle bestå efter hans bortgång. Dock är det förvånande hur många ädla och goda, ofta helt enkla människor, som djupt i sitt inre bär hans kraft och budskap *utan* att till synes vara mer än vanliga medborgare; *kraft i kriser* och ett klart svar på de djupaste frågor, *det* är tecknen på sann Nåd.

Den moderna sjukdomen består i ständig verksamhetslust. Det finns många saker som också *vi skulle vilja göra*, som dock inte är möjliga att utföra: som puja för murtin, intagande av "sakramentala måltider" och många andra saker som vi genom försummelse eller överträdelse menar att vi misslyckats med. Krishna ser det dock på ett annat sätt. Det handlar om inre ärlighet och det rätta Kärleks- och Kunskapsrika beslutet, den rätta inställningen, världsåskådningen, inriktningen

som vi bär i hjärtat. Pragmatismen är det sanna livets död och kulturens undergång! Ni måste hjälpa till med, att åter ge *dem* som behöver det, en *mening* med sina liv; sätt Ni *stenen* i rörelse, resten (?) gör Han. [...]

Välsignelse, kärlek, kraft och tack till alla! [...]

Shri Shri Guru-Gaurangau jayatah!